

мога да дойда съ сто хиляды на Парижъ.

Коленк. Ваше Величество, сякакъ омрази вече боиатъ.

Напол. Парижаните ще се разбудатъ отъ гласатъ на топовыте ми.

Коленк. Ваше Величество, изъ Парижъ вече се чуе выкъ да живѣять Бурбоныте! да живѣе Кралятъ! и много прозорцы накичиха се съ бѣли пандери — — — во името на бога ваше Величество, . . . тежко ми е да изреча, но треба, во името на бога дай оставка за ползата на сына си.

Напол. А какво ще кажатъ за това монте стари Генерали; . . . (обърна се къмъ вратата.) Господа Маршали! доидете тука! доидете сички — гдѣ е Мармонтъ;

Единъ Маршал. На авангардата.

Напол. Знаете ли що ми се предлага; — да предамъ Короната на сынатъ си.

Единъ маршал. Мислите ли че съ това союзныте силы ще се задоволятъ;

Напол. Съ това да се задоволятъ;

Маршал. Тога . . .

Напол. Какво тога;

Маршала. Тога треба да дадешъ оставка — кога се препознае сынъ ви — а ако го не препознаятъ, ные тогава щемъ ви каза: „ные сме готовы да маршираме.“

Напол. Това и вы едвамъ чакате — и вы и